

Hegyi Mátyás

Emlékek egy letűnt korszakból

Egy futballista emlékezései 1926-ból

Hosszú esztendők kemény harcai után született meg a magyar professzionista futball. Akik kitartóan, lankadatlanul sürgettük, az álamatörség romlottságát, erkölcsi posvá-nyát akartuk minél előbb eltávolítani ezzel a futballsportból. Gyanúsítottunk, bűnő- ket soroltunk fel, vádoltunk s a gyanúsítottak, a bűnösök, a megvádoltak tagadtak, mert tudták, hogy az adott körülmények közt nem lehet bebizonyítani az igazságot. Az áldatlan kor elmúlt. Semmi ok többé, hogy a múltat, melyre a feledés fátyola borult, fel ne elevenítsük, tanulság okáért a nyilvánosság elé ne tárjuk. Egy cikksorozatban már felsoroltuk a múlt bűnei, inkorrektiségei, az álamatörség „rendes” esetei közül jó egynéhányat.² Most alkalmunk van Hegyi Mátyás tollából a maga vallomásait közölni, melyek ennek a letűnt kornak erkölcstelenségét, az álamatörség mocsarába süllyedt futballnak minden bűnét híven és őszintén tárják fel. Hegyi Mátyás végigélte ezt a korszakot. Az álamatörség minden előnyét kihasználta maga is. Írása ennek az elmúlt, letűnt időszak kortörténetének jelentős darabja. Az álamatörségnek jóformán a bölcsőjétől haláláig visz bennünket az érdekesnél érdekesebb esetek láncolatán.

Kedves olvasó, eseteket fogok elbeszélni a régi amatőrvilágból, olyanokat, melyek leginkább velem történtek meg. Óh, ne hidd, nem magamért teszem. Én már leszámoltam a lelkiismeretemmel. Szégyellem magam a rosszaságomért, a hibáimért, a vétkeimért, amelyeket elkövettem. Rosszá tettek önző emberek: hibára kényszerítettek a harcban; vétkeztem, mert az élet kegyetlen volt hozzám és én balga fejvel követtem a rossz példákat. Megtért bűnös vagyok. Mint mondtam, nem magamért teszem, mert az ilyen esetekről legjobban hallgatni szeret az

ember. Teszem ezt másokért. Okuljanak belőle az amatőrsport mai vezetői. Ragaszkodjanak a legszigorúbb amatőrelvekhez, harcoljanak a legvadabb erővel úgy az egyesületekben, mint a szövetségben a megalkuvás hívei ellen. A múltnak nem szabad megismétlődnie! Előjáróban még azokhoz óhajtok szólani, akik elbeszéléseimben szóba kerülnek. Elnézésüket kérem. Nem célom őket bántani, mert ennek semmi értelme sincs, de hogy a gyónás igaz és őszinte legyen, néha nem kerülhetek el egy-két nevet. Te pedig, kedves olvasó, figyelj. Tanulj vagy mulass, ahogy akarod.

forrás és folytatás:

<http://epa.oszk.hu/00400/00414/00009/pdf/08hegyim.pdf>

Sajtó alá rendezte: Szegedi Péter